

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114208873
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4114208873.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Peter Kollár OSF, s miestom podnikania Nitra, Pekná 7, IČO: 34 870 251, zastúpený: Mgr. Ľudmila Krajinčáková Blahová, advokátka so sídlom Veľké Zálužie, Jána Hollého 1468/1, IČO: 42 208 564, proti žalovanej: R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., R. XXX/XX, zastúpená: JUDr. Gabrielou Strýčekovou, advokátkou so sídlom Nitra, Coboriho 2, IČO: 36 112 950, o zaplatenie sumy 18667,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č.k. 7C/225/2014-485 zo dňa 01. apríla 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd pripúšťa čiastočné späťvzatie žaloby rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku (I.) zrušuje a v tejto časti konanie zastavuje.
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (II.) potvrdzuje.
- III. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania (III.) mení takto
Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov v časti zastaveného konania
Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v zamietajúcej časti.
- IV. Odvolací súd priznáva žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 6743,28 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 6743,28 eura od 21.11.2014 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom III. určil, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27,76 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 631, § 632, § 633 ods. 1,2, § 634 ods. 1,2, § 635 ods. 1 až 4, § 52 ods. 1 až 4, §54 ods. 1,2, § 558, § 54a, § 879, § 100 ods. 1, § 101, § 110, § 563, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 1, § 262 ods. 1,2, § 323 ods. 1,2, § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, § 71 ods. 2 zákona č. 224/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.11.2011§ 14 zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 3 zákon č. 18/1996 Z. z. o cenách, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne čo do sumy 6743,28 eura s príslušenstvom dôvodne podaná.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na obsah žaloby doručenej súdu prvej inštancie dňa 18.03.2014, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 18.666,38 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 18 667,38 eura od 25.10.2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trovy konania. Uviedol, že je podnikateľom, v oblasti stavebnej činnosti (uskutočňovanie stavieb a ich zmien) a žalovanej dodal stavebné práce v hodnote 48.66,38 eura, pričom cenu vykonaných prác vyfakturoval faktúrou č. 2011001 zo dňa 14.10.2011, splatnou dňa 24.10.2011. V žalobe ďalej tvrdil, že žalovaná svoj záväzok uznala čiastkovými úhradami svojho záväzku. Po dokončení základov uhradila 10.000 eur, po dokončení obvodových múrov, strechy a odtokových žľabov uhradila 20.000 eur, spolu

uhradila 30.000 eur, preto mu dlhuje nesplatenú časť faktúry č. 2011001 vo výške 18.666,38 eura s príslušenstvom.

3. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia z hľadiska zisteného skutkového stavu uviedol, že žalobca, ktorý je podnikateľom v oblasti stavebnej činnosti, a to najmä pokiaľ ide o uskutočňovanie stavieb ako zhotoviteľ sa ústne dohodol so žalovanou ako objednávateľom, na zhotovení diela a to výstavby rodinného domu na parc. pozemku registra „C“ parc. č. XXX/X v F., kat. úz. C. vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Medzi stranami sporu bola uzatvorená ústna zmluva o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie diela: výstavba rodinného domu. Konštatoval, že v konaní bol sporným jednak rozsah diela - prác vykonaných žalobcom a cena diela, ktorá mala byť dojednaná medzi stranami sporu. Zmluvný vzťah strán sporu posúdil ako občianskoprávny vzťah s tým, že ide aj o vzťah spotrebiteľský, kedy žalobca vystupuje v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa, pretože v konaní nebola preukázaná existencia písomnej dohody o tom, že zmluvný vzťah žalobcu a žalovanej sa riadi Obchodným zákonníkom tak ako to predpokladá a vyžaduje ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že v konaní boli predložené celkovo dve cenové ponuky s rovnakým dátumom a rovnakými položkami, avšak rozdiel bol v tom že v prípade cenovej ponuky predloženej žalobcom (č.l. 37-38 spisu) pri každej položke bola uvedená cena v tabuľke označená ako SPOLU a cenová ponuka predložená žalovanou (č.l. 350-351 spisu) obsahuje totožné položky, merné jednotky, jednotkové ceny s tým, že cena pri každej položke v tabuľke označená ako SPOLU s DPH. Zdôraznil, že žalovaná v konaní poukazovala na to, že žalobca si dvakrát uplatnil DPH, pričom pri každej jednej položke a následne bola suma navýšená o DPH. Poprela, že by jej cenová ponuka doložená v konaní žalobcom (na č.l. 37-38 spisu) bola doručená, pričom tvrdila, že žalobcom jej bola doručená len cenová ponuka, ktorú predložila súdu a ktorá je na č.l. 350-351 spisu. Konštatoval, že v tomto smere dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu, ktorý mal preukázať, že žalovanej doručil cenovú ponuku ním predloženú do konania (č.l. 37-38 spisu), pričom nedostatky v tomto smere nemôžu byť na ťarchu žalovanej ako spotrebiteľa a to aj s ohľadom na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Na základe týchto zistení dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že strany sporu sa dohodli na cene v sume 43 724,501 eura. Zohľadnil, že žalobca ako dodávateľ mal v rámci svojej podnikateľskej činnosti vystupovať s odbornou a profesionálnou starostlivosťou a dbať na to, aby predkladané cenové ponuky boli jednoznačné a zrozumiteľné, nevyvolávajúce pochybnosti o tom, čo je jej obsahom. Po vykonaní dokazovania prijal záver, že strany sporu sa dohodli na cene diela podľa cenovej ponuky zo dňa 29.09.2009 (č.l. 350-351 spisu) s tým, že táto bola určená rozpočtom v celkovej výške 36 743,278 eura, súčasťou ktorej bola aj daň z pridanej hodnoty. Tvrdenia žalobcu, že podľa dohody so žalovanou sa mala výsledná cena diela doúčtovať, k čomu došlo na základe súpisu vykonaných prác zo dňa 31.03.2011 nepovažoval za .

4. Súd prvej inštancie ďalej vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že žalobca v konaní tvrdil, že žalovanej dodal stavebné práce v hodnote 48.667,38 eura, čo má preukazovať faktúra zo dňa 14.10.2011, splatná dňa 24.10.2011, poslaná žalovanej poštovou. Následne v konaní žalobca predložil súpis vykonaných prác zo dňa 21.03.2011, ktorý dôkaz má preukazovať cenu prác, ktoré boli vykonané s ohľadom na to, že došlo k prácam navyiac, o ktoré si mala žalovaná požiadať, a to konkrétne: navýšenie stavby, odvoz kameňov zo zbúranej ohrady, prestrešenie terasy vrátane zmeny celkového tvaru strechy, kedy žalovaná mala rozhodnúť o zmene projektu rodinného domu. Konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal doručenie predmetnej faktúry a súpisu vykonaných prác žalovanej, ktorá toto tvrdenie žalobcu poprela , pričom jej výpoveď na daňovom úrade nepovažovať za uznanie záväzku voči žalobcovi v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka. Vychádzal preto zo záveru, že neobstojí argumentácia žalobcu o uznaní záväzku žalovanou vo vzťahu k sume 48667,38 eura. Rovnako tak neakceptoval argumentáciu žalobcu, že žalovaná čiastočnými úhradami v celkovej výške 30.000 eur, uznala záväzok voči žalobcovi a to pokiaľ ide o sumu 48 667,68 eura. Zdôraznil, že v konaní bolo preukázané, že strany sporu sa dohodli na úhrade ceny diela žalovanou vždy po vykonaní časti diela. Poukázal na to, že žalovaná dňa 30.06.2010 vyplatila žalobcovi sumu 20 000 eur a dňa 13.10.2010 sumu 10 000 eur, pričom tieto plnenia žalovanej nemožno považovať za uznanie zvyšku záväzku, ktorého sa žalobca domáha v konaní v sume 18.667,38 eura. Vo vzťahu k faktúre č. 2011001 zo dňa 14.10.2011 súd prvej inštancie uviedol že túto nemožno považovať za dôkaz preukazujúci žalobcom uplatňovaný nárok, keďže faktúra môže prívodiť splatnosť fakturovanej ceny len vtedy, ak obsahuje všetky predpísané náležitosti a bola v nej uvedená cena za dielo v správnej výške. V tomto prípade k vystaveniu faktúry došlo dňa 14.10.2011, pričom ako dátum vzniku daňovej povinnosti je uvedený dátum 14.10.2011, čo nezodpovedá skutočnosti, pretože žalobca už po mesiaci apríl 2011 nevykonával žiadne práce pre žalovanú. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď žalobcu zo dňa 21.01.2016 v ktorej tvrdil, že potvrdenie o prijatí peňazí vystavil dodatočne, avšak nevie kedy to bolo.

5. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že pre žalovanú vykonal práce navyiac, súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná na pojednávaní konanom dňa 21.01.2016 potvrdila, že mimo cenovej ponuky požiadala žalobcu iba o zastrešenie terasy, iné práce navyiac poprela a rovnako tak poprela, že by došlo k zmene projektu stavby, preto žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažovalo. Zdôraznil, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalovaná bola upozornená žalobcom na navýšenie ceny určenej rozpočtom v cenovej ponuke zo dňa 29.09.2009, ako aj nebolo preukázané, že žalovaná písomne schválila navýšenie ceny diela, prípadne že by dodatočne písomne objednala práce navyiac. Preto aj keď možno konštatovať, že oproti cenovej ponuke zo dňa 29.09.2009 a prácam v nej uvedených žalobca vykonal prestrešenie terasy, nemá nárok na úhradu ceny vynaloženej na túto prácu a náklady s tým spojené, pretože absentuje upozornenie žalovanej na cenu spojenú s touto prácou, a najmä písomná dohoda strán sporu o navýšení ceny za túto prácu, prípadne dodatočné písomné objednanie žalovanou. Pokiaľ išlo o žalobcom predložený súkromný znalecký posudok Dipl. Ing. Júliusa Ratulovského č. 04/2018 súd prvej inštancie konštatoval, že tento vychádzal vo svojich záveroch z hľadiska zhodnotenia hodnoty prác navyiac zo skutočnosti, že tieto práce boli realizované na základe požiadavky žalovanej, ktorá skutočnosť však bola v konaní sporná. Preto prijal záver, že závery znalca nezodpovedajú výsledkom konania zisteným súdom. Pokiaľ išlo o odpovede na otázky vo vzťahu k dokladu - stavebný denník, k vadám diela, tieto súd nepovažoval za relevantné s ohľadom na predmet tohto sporu. Ako vyplýva z podkladov, na základe ktorých znalec vyhotovoval súkromný znalecký posudok, tento nedisponoval dokladom - cenová ponuka na č.l. 350-351, ktorý bol predložený žalovanou v konaní, pričom vychádzal z cenovej ponuky doloženej v konaní žalobcom na č.l. 37-38, rovnako tak nemal k dispozícii doklady doložené žalobcom v konaní č.l. 180-215 spisu. Súd prvej inštancie zohľadňujúc vykonané dôkazy a meritum veci nepovažoval súkromný znalecký posudok a jeho závery za relevantné pre toto konanie.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť súd prvej inštancie na ďalšie konanie resp. aby odvolací súd sám rozhodol v zmysle uplatneného nároku a zaviazal žalovanú aj na náhradu trov odvolacieho konania. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca vo svojom odvolaní ku konštatovaniu súdu, že v konaní bol sporný jednak rozsah vykonania diela- prác vykonaných žalobcom a cena diela, ktorá mala byť dojednaná medzi stranami sporu uviedol, že žalovaná nenamietala práce vykonané žalobcom čo sa týka ich rozsahu podľa rozpočtu predloženého dňa 29.09.2009, práve naopak niekoľko krát tak ona ako i svedkyňa potvrdili, že žalobca vykonal i ďalšie práce pôdne nedohodnuté avšak spochybňovala ich cenu a rozsah. Zdôraznil, že hlavnou a opakovanou námietkou žalovanej bola údajná dohoda o úhrade dohodnutej odplaty za práce bez DPH a to za práce vykonané na základe položkovito naceného rozpočtu. Ku konštatovaniu súdu, že žalobca nepreukázal, kedy bola výzva na plnenie žalovanej doručená a že v danej veci išlo obchodno-právny vzťah a preto žalobcovi nepriznal úrok z omeškania podľa obchodníka zákonníka uviedol, že žalobca vyhotovil a zaslal žalovanej faktúru a na jej poslednú jemu známu adresu v mesiaci 10/2011, splatnosť faktúry nastala 24.10.2011. Sadzba úrokov z omeškania v občiansko-právnych vzťahov bola v tom čase vo výške 9,5 %, pričom rovnaká sadzba platila tak pre občiansko- právne vzťahy ako i obchodnoprávne vzťahy, išlo o znenie účinné do 31.1.2013. Žalobca taktiež poukázal na to, že súd v bode 27. svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní boli celkovo predložené 2 cenové ponuky s totožným dátum 21.9.2009. Žalovaná tvrdila, že jej bola žalobcom predložená len cenová ponuka, ktorú predložila ona, pričom táto obsahuje sumu s DPH tak v záhlaví cenovej ponuky ako i v súčte cenovej ponuky. Poukázal na vyjadrenie žalovanej, ktorá jednoznačne potvrdila, že cenu 36.000 eur považovala za reálnu za vyhotovenie diela, pričom aj s právnou zástupkyňou potvrdili, že cena 36.000 eur bola uvažovaná bez DPH. Vytýkal súdu prvej inštancie, že napriek tvrdeniu žalovanej, že cena 36.000 eur bola bez DPH ustálil, že išlo o cenu s DPH iba z dôvodu, že žalobca nepreukázal doručenie cenovej ponuky ním predloženej v konaní. Bránil sa tým, že tvrdenie žalovanej je tvrdením účelovým pričom z ponuky, ktorú predložila tak ona ako žalobca v konaní je zrejmé, že DPH je na cenovej ponuke uvedená. Ak by bolo jej tvrdenie pravdivé nebolo by potrebné uvádzať cenu s DPH, keďže táto údajne nemala byť hradená. Vytýkal súdu prvej inštancie, že svojvoľne vyhodnotil dôkazy vykonané pred súdom v príkrom rozpore s tvrdeniami žalovanej. Ak žalovaná faktúru dokonca niekoľkokrát obdržala, čo sama potvrdila, vzhľadom na jej vedomosti mohla a mala túto vrátiť ako nesprávne vystavenú, čo však neurobila a so žalobcom žiadnym spôsobom nekomunikovala. Žalobca k tvrdeniu súdu, že skutočnosť, že žalovaná mala rozhodnutú o zmene stavu a dodať žalobcovi nový projekt resp. pôvodný projekt so zakreslenými zmenami nebola v konaní preukázaná žiadnym dôkazným prostriedkom uviedol, že z podkladov predložených žalovanou je zrejmé, že došlo k zmenám pri vyhotovovaní hrubej stavby oproti pôvodným plánom predložených v

stavebnom konaní, pričom zmeny ich rozsah a cenu uviedol znalec v znaleckom posudku predloženom v konaní. Namietal, že zistenia znalca ohľadne prestrešenia terasy neboli spochybnené ani žalobcom ani žalovanou. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie opätovne vyhodnotil dôkazy absolútne v rozpore so skutočnosťou a zhodnými tvrdeniami účastníkov, ako i svedkov v konaní a predloženými listinami. Ďalej poukázal na to, že žalovaná ako i jej sestra najprv v konaní tvrdili, že žalobca v roku 2011 už žiadne práce nevykonával. Následne po otázkach právneho zástupcu žalobcu začali tvrdiť, že vykonal nejaké izolácie po telefonickom rozhovore a odviezol nejaký odpad. Žiadal zohľadniť, že v konaní predložil súpis vykonaných prác zo dňa 21.03.2011, žalovaná uviedla že to bolo v mesiaci 4/2011, do stavebného denníka uviedla dátum 22.3.2011. Z uvedeného vyplýva, že žiadny z účastníkov konania nepoprel vykonanie prác v rozsahu upratovanie stavby a izolácie proti vlhkosti. Uviedol tiež, že si nenárokoval zaplatenie prác za odvoz zeminy ale odvoz kameňov- sute. V tejto súvislosti poukázal na čestné vyhlásenie p. Petrika, ktoré pojednáva o odvoze zeminy, avšak nie o odvoze kameňa, tak, ako to tvrdí žalovaná a svedok žalovanej. Žiadal zohľadniť, že žiadna zo strán nespochybnila termín vykonania prác - upratovania a izolácie proti vlhkosti, preto súd nemohol svojvoľne hodnotiť ich vykonanie, či nevykonanie. Žalobca ku konštatovaniu súdu prvej inštancie, že žalovaný nemá nárok na úhradu za práce vykonané navyše, pretože tieto žalovaná písomne neschválila a nebola na ne písomne upozornená uviedol, že v prejednávanej príhode bola zmluva o dielo uzatvorená ústne, pričom dohodnutie ďalších prác predstavuje zmenu zmluvy, ktorú je nevyhnutné dohodnúť vo forme, aká je pre zmenu zmluvy vyžadovaná. Z tohto dôvodu nebolo potrebné vyhotoviť písomnú zmenu zmluvy, pretože ani zmluva nebola uzatvorená písomne. Ku konštatovaniu súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalobcom predloženému súkromnému posudku žalobcu uviedol, že znalec v znaleckom posudku v časti vysvetlivky navyše vychádzal z obhliadky na mieste samom, pričom tieto svoje zistenia priamo porovnal s tvrdeniami žalobcu ako i súpis prác a rozpočtu dňa 21.09.2009. Znalec vychádzal z predloženej projektovej dokumentácie, GP atď., pričom je zrejmé, že tieto doklady sú jednoznačne jasne verifikovaným dôkazom o pôvodnom projekte domu, ako i prácach navyše. Znalec vyhotovil znalecký posudok na základe cenovej ponuky zo dňa 21.09.2009, ktorá je čo do obsahu rozsahu rozpočtovaných prác a ich cien rovnaká ako cenová ponuka predložená žalovanou (pričom na ponuke predloženej žalovanou je DPH uvedená 2x). Žalobca ďalej vo svojom odvolaní uviedol, že v konaní žalovaná tvrdila, že faktúra jej došla v roku 2011. Následne potvrdila, že jej bola doručená právny zástupcom Havlíkom dňa 24.04.2012. Je teda zrejmé, že žalovaná mala vedomosť, že je povinná uhradiť sumu 36 000,- eur + DPH, pričom uhradila sumu len 30 000,- eur. Skutočnosť, že žalovaná neprevzala v odbernej lehote platobný rozkaz a to dokonca 2x potvrdzuje skutočnosť, že sa snaží vyhnúť povinnosti uhradiť žalobcovi odplatu za vykonanie diela. V závere odvolania žalobcu uviedol, že žalovaná uhradila dňa 20.04.2020 sumu 6743,28 eur a tiež sumu 1844,49 eur ako úrok z omeškania. Na základe uvedeného zbral žalobu v rozsahu zaplatenej istiny 6743,28 eur späť ako i zaplateného úroku z omeškania vo výške 5,05 % z uvedenej istiny späť. Navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 11.924,10 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % od 25.10.2011 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 4,45% zo sumy 6.743,28 euro od 25.10.2011 do 19.4.2020.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že Zmluva o dielo bola medzi stranami uzatvorená na základe akceptácie Cenovej ponuky žalobcu, zo dňa 21.09.2009, predloženej žalovanej dňa 29.09.2009, v ktorej cena podľa rozpočtu bola 36.743,279 eur, v ktorej pri každej jednej položke bola jednotková cena navýšená o sumu DPH a v závere pri tejto sume bola znovu uvedená 19%DPH, o ktorom zistení informovala žalobcu v nasledujúci deň, keď si ponuku preštudovala. Z takto predloženej cenovej ponuky vyplývalo, že cena diela bola duplicitne zdanená DPH, o čom mali zmluvné strany vedomosť a dohodli sa na tejto cenovej ponuke bez navýšenia o DPH duplicitne uvedenej v závere cenovej ponuky za rozpočet a teda na sume 35 987,54 eur zaokrúhlene 36 0000 eur. Doprava materiálu a vedľajšie rozpočtové náklady 2,1% v čiastke 755,74 eur nemali byť do ceny diela zahrnuté, nakoľko žalobca mal kupovať stavebný materiál zo stavebnín SVS Drážovce, ktoré bezprostredne susedili s pozemkom žalovanej, na ktorom žalobca vykonával dielo. Zdôraznila, že žiadna iná cenová ponuka nebola nikdy zo strany žalobcu žalovanej doručená a žalobca v konaní nepreukázal doručenie zmenenej cenovej ponuky žalovanej, ktorú predložil na pojednávaní dňa 19.05.2015. Vo vzťahu k namietanej výške úroku z omeškania uviedla, že žalobca nepreukázal doručenie faktúry žalovanej, preto sa nemohla márnym uplynutím lehoty splatnosti faktúry dostať do omeškania s uhradením sumy fakturovanej žalobcom. Bránila sa tým, že faktúru od žalobcu neobdržala. Zdôraznila, že pred súdom vypovedala pravdivo o cene diela tak, ako to bolo medzi stranami dohodnuté, chcela so žalobcom dohodnúť na vyrovnaní ceny diela ešte v auguste 2011, stretala sa so žalobcom, ktorý odmietol podpísať žalovanou pripravený protokol o odovzdaní diela. Poukázala na to, že faktúra žalobcu nebola vystavená riadne,

žalobca vo faktúre nezohľadni čiastkovo mu žalovanou vyplatené sumy 20 000,- eur dňa 30.06.2010 a 10 000,- eur dňa 13.10.2020, žalobcom uvedený dátum vzniku daňovej povinnosti nezodpovedá skutočnosti, pretože žalobca dňa 14.10.2011 nevykonával pre žalovanú žiadne práce na diele, keďže vykonaním dokazovaním bolo nesporne preukázané, že v tom čase už dielo dokončoval iný zhotoviteľ. Poukázala na to, že nepoprela, že oproti projektu si dala navyše prestrešiť terasu, žalobca ju však nikdy neupozornil, že zvýši cenu diela dohodnutú podľa rozpočtu- cenovej ponuky zo dňa 21.09.2009, ktorú žalovanej doručil dňa 29.09.2009. Vytýkala žalobcovi, že ako podnikateľ - zhotoviteľ nevedol stavebný denník a nepreukázal aký bol rozsah prác vykonaných zo strany žalobcu pre žalovanú na diele, ktoré nedokončil a žalovanej riadne protokolárne neodovzdal, napriek tomu, že žalovaná žalobcu vyznala na odovzdanie diela a odstránenie vád, ktoré do zápisu uviedla a ktorý zápis jej žalobca odmietol podpísať. Vytýkala žalobcovi, že nešpecifikoval, aký materiál podľa druhu a množstva dodal na dielo žalovanej a až po takmer 5 rokoch od začatia súdneho sporu žalobca doručil súdu rôzne dodacie listy a faktúry za materiál vzťahujúce sa k rôznym stavbám, z ktorých dokladov nebolo preukázané, ktorý druh materiálu a v akom množstve žalobca použil na dielo žalovanej. Uviedla, že nepovažuje súkromný znalecký posudok zhotovený na základe objednávky žalobcu za objektívny, relevantný dôkaz a od začiatku namietala vykonanie takéhoto dôkazu za nevhodné z dôvodu, že po dokončení diela nebolo možné zistiť, ktoré práce na stavbe rodinného domu žalovanej vykonal žalobca a ktoré iní dodávatelia. Žalovaná taktiež poukázala na to, že žalobca vo svojich tvrdeniach v súdnom konaní vychádzal zo záznamov žalovanej, ktoré mala uvedené vo svojom stavebnom denníku, svoje tvrdenia o vykonanom rozsahu prác nepreukázal relevantnými dôkazmi, pričom dôkazné bremeno v tomto súdnom spore je na žalobcovi. Podľa jej názoru žalobca porušil zákon o účtovníctve, ako aj zákon o DPH, vystavil faktúru až v poslednom štvrtroku 2011 t. j. rok po dodaní prác na dielo žalovanej, fakturoval žalovanej svojvoľne sumu, na ktorej výške neboli nikdy so žalovanou dohodnuté, navyše nesprávne zvýšil cenu o 20% DPH, ktorá daň bola v takejto výške až od roku 2011. Podľa názoru žalovanej súd prvej inštancie sa presvedčivo a logicky vyjadril ku každému argumentu vznesenému v spore, odôvodnenie je zrozumiteľné, konzistentné a presvedčivé.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku (II.) je treba ako vecne správne potvrdiť. Vo výroku o trovách konania (III). odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov v časti zastaveného konania a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v zamietajúcej časti.

9. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie má oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

11. Podľa § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že žalobca zobral čiastočne žalobu v rozsahu 6743,28 eur ako i zaplateného úroku z omeškania vo výške 5,05 % z uvedenej sumy späť z dôvodu, že žalovaná dňa 20.04.2020 sumu 6743,28 euro uhradila spolu s úrokom z omeškania vo výške 1844,49 eur .

14. Odvolací súd vzhľadom k tejto skutočnosti pripustil čiastočné späťvzatie žaloby rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku (I.) zrušil a v tejto časti konanie zastavil. O nároku na náhradu trov zastaveného konania rozhodol odvolací súd podľa § 256 ods. 1 CSP, tak, že žalobcovi, ktorý dôvodne podal žalobu, v zastavujúcej časti priznal nárok na ich náhradu voči žalovanej, ktorá zavinila zastavenie konania, keďže čiastočne plnila až po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie.

15. Predmetom odvolacieho konania potom zostala časť nároku žalobcu, ktorú súd prvej inštancie zamietol a to suma 11.924,10 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % od 25.10.2011 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 4,45% zo sumy 6.743,28 euro od 25.10.2011 do 19.4.2020.

16. Vo vzťahu k zamietajúcemu výroku (II) rozsudku, ktorý bol predmetom tohto odvolacieho konania, odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súd prvej inštancie je treba ako vecne správne v celom rozsahu potvrdiť. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správny m skutkovým zisteniam a rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol pritom starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP. Odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

17. Odvolací súd považuje za potrebné navyše uviesť, že súd prvej inštancie aj riadne a veľmi podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní, preto tvrdenie žalobcu, že rozsudok je zmätočný a nepreskúmateľný nepovažoval za dôvodné. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nebol zaoberal. Súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že daný právny vzťah je občiansko- právny vzťah, na ktorý je treba použiť príslušné právne normy občianskeho práva. Navyše, vec aj správne právne posúdil a správne zohľadnil postavenie žalovanej - spotrebiteľky ako slabšej strany v právnom vzťahu so žalobcom -podnikateľom. V konaní bolo nad všetky pochybnosti preukázané, že žalobca vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná vystupovala ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Na potvrdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že v prejednávanej veci bola nesporná skutočnosť, že žalobca so žalovanou uzavreli zmluvu o dielo v ústnej forme, predmetom ktorej bolo zhotovenie diela - výstavba rodinného domu na par. pozemku registra „C“ par. Č. 124/2 v Nitre, kat. úz. Drážovce. Žalobca ako podnikateľský subjekt bol oslovený žalovanou v roku 2009. Žalobca v odvolaní namietal konštatovanie súdu prvej inštancie, že v konaní bol sporný rozsah vykonania diela- prác vykonaných žalobcom. Odvolací súd poukazuje na ust. § 635 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak sa cena dohodla podľa rozpočtu, nesmie sa bez súhlasu objednávateľa zvýšiť. Práce a náklady do rozpočtu nezahrnuté možno účtovať iba vtedy, ak ich schválil objednávateľ písomne alebo ak práce dostatočne písomne objednal. Z uvedeného možno konštatovať, že v prípade ak zo strany objednávateľa nedošlo k písomného odsúhlaseniu resp. písomného objednaníu prác nezahnutých do rozpočtu, nemožno požadovať zaplataenie takýchto prác. Na tento záver nemá vplyv ani skutočnosť, že zmluva o dielo bola uzatvorená ústne. Z obsahu spisu žiadnym spôsobom nevyplýva, že by k objednaníu resp. odsúhlaseníu prác navyiac zo strany žalovanej došlo. Žalovaná vo svojej výpovedi poprela tvrdenie žalobcu, že práce navyiac odsúhlasila (čl. 376 spisu) . Ani z výpovede svedkov navrhnutých žalobcom nemal odvolací súd preukázané, že došlo k zmene projektu stavby žalovanej, ktorí vo svojej výpovedi uviedli, že na stavbe síce robili ale iné si nepamätajú. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo preukázané, že by došlo k písomnému schváleníu navýšenia ceny diela zo strany žalovanej ako objednávateľa, poprípade k dodatočnému písomnému objednaníu prác žalovanou ako objednávateľom a preto žalobcovi neprislúcha nárok na zaplataenie prác navyše.

19. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu, ktorý vo svojom odvolaní namietal aj konštatovanie súdu, že súčasťou ceny určenej rozpočtom bola aj daň z pridanej hodnoty odvolací súd uvádza, že žalobcovi sa nepodarilo v konaní preukázať doručenie cenovej ponuky žalovanej s takým obsahom, akú predložil súdu. Je nepochybné, že v priebehu konania boli súdu prvej inštancie predložené dve cenové ponuky. Jedna bola predložená žalobcom (čl. 37-38 spisu) a jedna žalovanou (čl. 350-351 spisu). Obe cenové ponuky sú takmer totožné, pričom cenová ponuka predložená žalobcom obsahuje cenu pri každej položke SPOLU a cenová ponuka predložená v konaní žalovanou obsahuje cenu pri každej položke SPOLU s DPH. Odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že v tomto smere bolo dôkazné bremeno na žalobcovi, aby preukázal, že žalovanej doručil cenovú ponuku predloženú do konania z jeho strany. Je nad všetky pochybnosti preukázané, že žalobcovi sa toto dôkazné bremeno nepodarilo uniesť. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovanej bola doručené len jedna cenová ponuka, ktorú v konaní predložila (čl. 350-351 spisu). Tvrdenia žalobcu, že žalovaná vedela, že suma 36 000,- eur predstavuje sumu bez DPH, sú iba jeho tvrdenia, na podporu ktorých, nepredložil v súdnom konaní žiadne dôkazy. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie správne priklonil k tvrdeniam žalobkyne, pretože v zmysle ust. 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí

výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Bolo vecou žalobcu ako podnikateľa uzatvoriť so žalovanou riadnu písomnú zmluvu o dielo, pričom ustanovenia tejto zmluvy mal formulovať tak, aby nevznikli pochybnosti o ich obsahu. Bolo tiež povinnosťou žalobcu vystaviť žalovanej písomné potvrdenie o prevzatí objednávky (§ 632 OZ), čo neurobil, následne vystavil nesprávnu a zmätočnú faktúru. Taktiež nevedol stavebné denník o vykonávaní stavebných prác. Opakovane aj v podanom odvolaní hodnotí ním tvrdené skutočnosti ako nesporné, napriek tomu, že žalovaná ich výslovne poprela (okrem jej vyjadrenia ohľadne dobudovania prístrešku). Ani dôkazy vykonané na návrh žalobcu nepreukázali pravdivosť jeho tvrdení, preto správne súd prvej inštancie vychádzal z toho záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázať správnosť svojich tvrdení.

20. Napokon odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nehodnotil svojvoľne výpovede strán sporu ani výpovede vypočutých svedkov. Vo svojom rozhodnutí zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutkové tvrdenia považoval za preukázané a z akého dôvodu. Rovnako tak podrobne vysvetlil, prečo nevzal do úvahy závery znaleckého posudku, ktorý v konaní predložil žalobca. Aj vo vzťahu k namietanej výške úrokov z omeškania odvolací súd prijal záver, že súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi nárok na sumu 6743,28 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 6743,28 eura od 21.11.2014. Súd prvej inštancie správne určil nielen počiatok omeškania žalovanej ale aj výšku úroku z omeškania v súlade s ust. § 3 ods. 1 nar. Vlády SR č. 87/1995 Z.z., pretože ide o občianskoprávny vzťah. Určený počiatok omeškania žalovanej má vplyv aj na výšku úroku, preto správne súd prvej inštancie vychádzal z výšky úroku z omeškania v čase vzniku omeškania t.j. 21.11.2014. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie správne postupoval, keď zamietol nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 6743,28 eura vo výške 9,5 % ročne od 25. 10. 2010 do zaplatenia a priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 6743,28 eura vo výške 5,05 % ročne od 21.11.2014. Správne súd prvej inštancie postupoval, keď zamietol nárok žalobcu aj na zaplatenie istiny vo výške 11.924,10 euro s príslušenstvom, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu v konaní nebol preukázaný žiadny dôvod, aby súd priznal žalobcovi vyššiu sumu, než na akej sa so žalovanou dohodol v súlade s cenovou ponukou, ktorú žalobca žalovanej doručil.

21. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).